

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1929-1930	N° 284		Zittingsjaar 1929-1930
	SÉANCE du 6 Juin 1930	VERGADERING van 6 Juni 1930	

PROJET DE LOI

approuvant la Convention conclue à Bruxelles, le 18 mai 1929, entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg et établissant entre les deux pays, une communauté de recettes en ce qui concerne les droits d'accise perçus sur les alcools.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Le Traité d'Union Economique a établi une communauté de recettes entre les deux pays en ce qui concerne les droits de douane et certains droits d'accise, mais cette communauté n'a pas été créée pour les droits d'accise sur les alcools; chaque Etat perçoit donc, pour son propre compte, les droits afférents aux alcools produits sur son propre territoire.

Cependant l'article 6 du traité prévoit que, pour les produits frappés d'un droit d'accise non commun, le Grand-Duché établira un droit d'accise au moins égal à celui dont ces produits sont grevés en Belgique. Le Grand-Duché a adopté en conséquence un droit égal à celui appliqué en Belgique. Toutefois notre alliée économique, pour venir en aide aux distilleries agricoles dont elle considère l'activité comme indispensable aux développements de l'agriculture nationale, a prévu, en leur faveur, certains dégrèvements de taxes et notamment une réduction de fr. 1.80 par litre à 100° sur le droit de 27 francs prévu (alors que la réduction adoptée en Belgique en faveur des distilleries agricoles n'atteint que fr. 0.16 ou fr. 0.20). En outre, des crédits prolongés sont accordés pour le paiement des droits. Enfin, pour les distilleries agricoles produisant moins de 50 hectolitres d'alcool par an, la législation luxembourgeoise prévoit le régime du forfait, c'est-à-dire le paiement du droit sur la base du rendement présumé.

D'autre part, toutes les distilleries bénéficient, pour compenser le déchet résultant de la rectification des flegmes, d'une décharge supplémentaire de 2 ou de 1 % sur les alcools rectifiés destinés à être dénaturés ou exportés avec décharge totale des droits d'accise.

WETSONTWERP

tot goedkeuring der Overeenkomst gesloten op 18 Mei 1929 te Brussel, tusschen België en het Groothertogdom Luxemburg en waarbij tusschen beide landen een gemeenschap van ontvangsten wordt ingesteld wat betreft de op den alcohol geïnde accijnsrechten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het Verdrag van Economische Unie heeft een gemeenschap van ontvangsten tusschen beide landen ingesteld wat betreft de tolrechten en zekere accijnsrechten, maar deze gemeenschap werd niet tot stand gebracht voor de accijnsrechten op den alcohol; elke Staat int dus, voor zijn eigen rekening, de rechten op den alcohol voortgebracht op zijn eigen grondgebied.

Artikel 6 van het Verdrag voorziet evenwel dat, voor de producten waarop een niet gemeenschappelijk accijnsrecht geheven wordt, het Groothertogdom een accijnsrecht zal stellen dat ten minste gelijk is aan datgene waarmede deze producten in België belast zijn. Dienvolgens heeft het Groothertogdom een recht aangenomen dat gelijk is aan het in België toegepast recht. Echter heeft onze economische bondgenoot, om ter hulp te komen aan de landbouwstokerijen waarvan hij de bedrijvigheid als onontbeerlijk voor de ontwikkeling van den nationalen landbouw beschouwt, te hunnen gunste zekere ontheffingen van rechten voorzien en inzonderheid een vermindering van fr. 1.80 per liter aan 100° op het voorziene recht van 27 frank (terwijl de vermindering aangenomen in België ten voordeele der landbouwstokerijen slechts fr. 0.16 of fr. 0.20 bereikt). Bovendien worden credieten op langen termijn verleend voor de betaling der rechten. Ten slotte voorziet de Luxemburgsche wet, voor de landbouwstokerijen die minder dan 50 hectoliters zuiveren alcohol per jaar voortbrengen, het forfaitaire regime, d. i. de betaling van het recht op den grondslag der vermoedelijke opbrengst.

Anderzijds genieten al de stokerijen, om het verlies voortvloeiende uit de rectificatie van de foezel te vergoeden, een bijkomende ontheffing van 2 of van 1 t. h. op den gereclificeerden alcohol bestemd om gedénatureerd of uitgevoerd te worden met geheele vrijstelling van accijnsrechten.

Semblable décharge est supprimée en Belgique depuis le 1er juillet 1924.

La conséquence de l'application d'un régime plus libéral chez nos voisins a été d'accroître dans une proportion anormale, comme on le verra dans le tableau ci-dessous, les quantités d'alcools luxembourgeois consommés en Belgique.

Année.	Consommation.		Dénaturation.		Total.	
	Hl.	L. à 100°.	Hl.	L. à 100°.	Hl.	L. à 100°.
1924	2,258	71	94	30	2,343	10
1925	6,316	07	1,207	47	7,523	54
1926	8,284	76	3,425	38	11,710	14
1927	8,839	77	535	36	9,375	13
1928	12,853	52	440	72	13,294	24

Cet accroissement progressif a été favorisé aussi, il est vrai, par les prix élevés pratiqués en Belgique pour les alcools de bouche et par la surveillance trop peu sévère qui était exercée à un moment donné dans le Grand-Duché sur les distilleries agricoles.

Ces importations anormales d'alcools luxembourgeois sur notre territoire ont créé une situation préjudiciable non seulement pour le Trésor belge, mais aussi pour l'industrie belge de la distillerie.

Les négociations poursuivies entre les deux pays en vue d'uniformiser dans la mesure du possible le régime de perception des droits d'accise sur les alcools n'ayant pas abouti, la question fut soumise à une commission paritaire, présidée par M. le Ministre d'Etat Theunis, commission qui fut en même temps saisie d'autres problèmes en suspens.

La Commission, après une enquête approfondie et une étude complète de la question, déposa en juin 1927 les conclusions suivantes :

« La Commission considère, d'une part, que la situation dont on s'est plaint en Belgique provient partiellement des prix élevés qui sont pratiqués pour les alcools.

» Elle déclare, d'autre part, qu'il est fort désirable que les tolérances et avantages qu'il est dans l'esprit de la convention de maintenir en faveur des distilleries agricoles du Grand-Duché, dans l'intérêt de l'agriculture luxembourgeoise, soient exclusivement réservés aux distilleries qui servent effectivement les intérêts de l'agriculture. La Commission propose au Gouvernement luxembourgeois de fixer la quotité jusqu'à concurrence de laquelle les avantages prévus peuvent être accordés pour chaque distillerie. Cette limite serait de nature à remédier à la tendance des distilleries industrielles à se transformer en distilleries agricoles pour bénéficier des avantages accordés à ces dernières.

» En ce qui concerne le contrôle et la surveillance la Commission constate avec satisfaction que les dispositions prises, en ces derniers temps, par le Gouvernement luxembourgeois constituent une amélioration considérable. Elle propose néanmoins au Gou-

Dergelijke vrijstelling is in België sedert 1 Juli 1924 afgeschaft.

De toepassing van een meer liberaal regime bij onze buren had als gevolg, zooals men het in onderstaande tabel zien zal, de in België verbruikte hoeveelheden Luxemburgschen alcohol in een abnormale verhouding te doen toenemen :

Jaar.	Verbruik.		Denatureering.		Totaal.	
	Hl.	L. aan 100°.	Hl.	L. aan 100°.	Hl.	L. aan 100°.
1924	2,258	71	94	39	2,343	10
1925	6,316	07	1,207	47	7,523	54
1926	8,284	76	3,425	38	11,710	14
1927	8,839	77	535	36	9,375	13
1928	12,853	52	440	72	13,294	24

Deze geleidelijke toeneming werd weliswaar ook bevorderd door de hooge prijzen gevraagd in België voor den drinkbaren alcohol, en door het onvoldoend strenge toezicht dat op zeker oogenblik in het Groot-hertogdom op de landbouwstokerijen uitgeoefend werd.

Deze abnormale invoer van Luxemburgschen alcohol op ons grondebied heeft een toestand geschapen die nadeelig is niet alleen voor de Belgische Schatkist, maar ook voor de Belgische stokerijnijverheid.

Daar de tusschen beide landen gevoerde onderhandelingen ten einde zooveel mogelijk eenheid te brengen in het stelsel van inning der accijnsrechten op den alcohol, tot geen oplossing geleid hadden, werd de kwestie aan een paritaire commissie onderworpen, die door den heer Staatsminister Theunis voorgezeten werd en waarbij terzelfder tijd andere onopgeloste vraagstukken aanhangig gemaakt werden.

Na een grondig onderzoek en een volledige studie der kwestie, legde de Commissie in Juni 1927 de volgende besluiten neder :

« De Commissie is van meening, eenerzijds, dat de toestand waarover België zich beklagt, gedeeltelijk voortvloeit uit de hooge prijzen gevraagd voor den alcohol.

» Anderzijds verklaart zij dat het hoogst wenschelijk is dat de toleranties en voordeelen die, naar den geest der Unieovereenkomst, in het belang van den Luxemburgschen landbouw ten voordeele der landbouwstokerijen van het Groothertogdom gehandhaafd behooren te worden, uitsluitend voorbehouden worden aan de stokerijen die werkelijk de belangen van den landbouw dienen.

» De Commissie stelt aan de Luxemburgsche Regeering voor, het bedrag vast te stellen tot beloop waarvan bovenbedoelde voordeelen voor elke stokerij kunnen verleend worden. Deze beperking zou kunnen een einde stellen aan de neiging der nijverheidsstokerijen om zich in landbouwstokerijen om te zetten ten einde de aan deze laatsten verleende voordeelen te genieten.

» Wat de controle en het toezicht betreft, stelt de Commissie met genoegen vast dat de in den laatsten tijd door de Luxemburgsche Regeering genomen schikkingen een aanmerkelijke verbetering uitmaken. Zij stelt nochtans aan de Luxemburgsche Regee-

vernement luxembourgeois de prendre à cet égard des mesures complémentaires qui pourraient encore s'imposer. Dans cet ordre d'idées, la Commission recommande au Gouvernement grand-ducal de maintenir la ligne de conduite suivie jusqu'ici et qui consiste à ne pas autoriser, en dehors de cas exceptionnels, les distilleries agricoles à vendre des résidus ou du fumier.

» La Commission constate qu'il serait difficile tout-au-moins actuellement de rendre les législations belge et luxembourgeoise absolument identiques en matière de perception du droit d'accise sur les alcools. Elle suggère donc, pour éviter à l'avenir toute difficulté, de stabiliser la situation actuelle pour ce qui concerne les importations en Belgique par des arrangements entre les deux Gouvernements basés sur un régime de contingentement, ou un autre mode à convenir ».

Comme on le voit, la Commission a admis que l'arrangement à intervenir entre les deux Gouvernements devait « stabiliser la situation existant en 1927 pour ce qui concerne les importations en Belgique, c'est-à-dire, respecter la situation acquise. Les experts, d'autre part, n'ont pas indiqué d'une manière précise les bases de l'accord à conclure; ils ont marqué simplement que celui-ci pouvait être basé « sur un régime de contingentement ou tout autre mode à convenir ».

Les deux Gouvernements, après avoir admis en principe les propositions formulées par la Commission, examinèrent en premier lieu, en ce qui concerne le régime des alcools, celle tendante à établir, entre les deux pays, un régime de contingentement des échanges de ce produit.

Cependant les négociateurs ne parvinrent pas à réaliser un accord sur cette base, faute d'entente sur les chiffres des contingents à fixer et sur la durée du nouveau régime.

Les Gouvernements se rallièrent alors à une formule nouvelle, dont l'exposé sera repris plus loin en détails, et qui comporte la constitution d'une caisse commune, dans laquelle les recettes nettes des droits d'accise sur les alcools et eaux-de-vie perçus dans les deux pays seront versées pour être réparties ensuite entre eux dans une proportion déterminée.

Cette solution a l'avantage de garantir le Trésor belge contre les conséquences d'un accroissement progressif des importations d'alcools luxembourgeois.

D'autre part, le Gouvernement avait à tenir compte également des intérêts de l'industrie belge de la distillerie qui, ainsi que nous l'avons indiqué, se trouvent menacés par la concurrence anormale que lui fait la distillerie luxembourgeoise, grâce aux avantages fiscaux et aux tolérances dont celle-ci bénéficie.

ring voor, te dien aanzien de aanvullende maatregelen te nemen die nog zouden kunnen noodig blijken. In dit opzicht geeft de Commissie aan de Groothertogelijke Regeering den raad, de tot nu toe gevolgde gedragslijn te handhaven, die er in bestaat aan de landbouwtokerijen, behalve in uitzonderlijke gevallen, niet toe te laten afval of mest te verkoopen.

» De Commissie stelt vast dat het moeilijk zou zijn, ten minste voor 't oogenblik, de Belgische en de Luxemburgsche wetten volkomen gelijklopend te maken in zake inning van het accijnsrecht op den alcohol. Zij stelt dus voor, ten einde in het vervolg elke moeilijkheid te vermijden, den huidige toestand te stabiliseeren, wat de invoeren in België betreft, door schikkingen tusschen beide Regeeringen gegrond op een regime van contingentering of een ander stelsel waaromtrent zou worden overeengekomen. »

Zooals men ziet heeft de Commissie aangenomen dat het tusschen beide Regeeringen te sluiten akkoord « den in 1927 bestaanden toestand wat de invoeren in België betreft moest stabiliseeren », 't is te zeggen, den verworven toestand eerbiedigen. De deskundigen hebben van den anderen kant de grondslagen van het te sluiten akkoord niet nauwkeurig opgegeven; zij hebben, eenvoudig verklaard dat dit akkoord gebaseerd kon zijn « op een regime van contingentering of een ander stelsel waaromtrent zou worden overeengekomen ».

De beide Regeeringen na in beginsel de door de Commissie gedane voorstellen aangenomen te hebben, onderzochten in de eerste plaats, wat het alcohol regime betreft, het voorstel strekkend tot het instellen tusschen beide landen van een regime van contingentering van den handel in dit product.

Echter slaagden de onderhandelaars er niet in op deze basis een akkoord te verwezenlijken bij gebrek aan overeenstemming aangaande de cijfers der te bepalen contingents en over den duur van het nieuwe regime.

Alsdan sloten de Regeeringen zich aan bij een nieuwe formule, waarvan de uiteenzetting verder in bijzonderheden zal hernomen worden, en die de instelling voorziet van een gemeenschappelijke kas, waarin de netto-ontvangsten der in beide landen geïnde accijnsrechten op alcohol en brandewijn gestort zullen worden om naderhand onder hen verdeeld te worden volgens een vastgestelde verhouding.

Deze oplossing heeft het voordeel de Belgische Schatkist te waarborgen tegen de gevolgen van een geleidelijke toeneming der invoeren van Luxemburgschen alcohol.

Van den anderen kant had de Regeering eveneens rekening te houden met de belangen der Belgische stokerijen, die zooals we het reeds vermeld hebben, bedreigd worden door de abnormale concurrentie die de Luxemburgsche stokerijen hun aandoen, dank zij de fiskale voordeelen en de toleranties door deze stokerijen genoten.

La Commission paritaire avait été unanime pour admettre « que les tolérances et avantages qu'il est dans l'esprit de la convention d'Union de maintenir en faveur des distilleries agricoles du Grand-Duché, dans l'intérêt de l'agriculture luxembourgeoise, soient exclusivement réservés aux distillateurs qui servent effectivement les intérêts de l'agriculture ». Les deux Gouvernements, de leur côté ont été d'accord pour ne pas s'écarter de ce principe, mais il a été entendu que celui-ci serait appliqué strictement et que, le cas échéant, de nouvelles mesures de contrôle et de surveillance seraient prises par l'Administration grand-ducale des accises en vue d'éviter tout abus.

L'Arrangement soumis à votre approbation comporte des nouvelles garanties de nature à sauvegarder les intérêts en jeu dans notre pays, tout en maintenant le régime exceptionnel dont bénéficiaient déjà les distilleries agricoles luxembourgeoises lors de la conclusion du traité d'Union.

Voici la portée des principales clauses de l'accord :

L'article premier prévoit que les recettes des droits d'accise perçus dans les deux pays sur les alcools constitueront des recettes communes qui seront réparties entre les deux Etats dans les proportions de 8/9 du total au profit de la Belgique et de 1/9 au profit du Grand-Duché. On sait que, d'après le traité d'Union, les recettes douanières sont réparties au prorata de la population, mais la situation spéciale de l'industrie de la distillerie dans le Grand-Duché a fait écarter ce mode de répartition comme étant préjudiciable au Trésor luxembourgeois. Le système adopté par les deux Gouvernements conformément aux vœux de la Commission paritaire des experts, tient largement compte de la situation qui existait au moment de la conclusion de l'accord.

L'article 2 prévoit les modalités qui seront observées pour le règlement des comptes.

L'article 3 assure la complète liberté du commerce des alcools entre les deux territoires.

L'article 4 fixe la durée de l'arrangement à cinq ans prenant cours le 1er janvier 1929. Il a paru opportun, en effet, de prévoir une durée limitée, à l'expiration de laquelle chacun des deux Gouvernements pouvait reprendre sa liberté.

D'autre part, le droit a été réservé au Luxembourg de dénoncer l'arrangement dans le cas où son application aurait pour conséquence d'abaisser à moins de trente millions, la part lui revenant sur la recette totale des droits sur les alcools perçus dans les deux pays. Il est à observer que le chiffre de trente millions est nettement inférieur à celui des droits perçus par le Luxembourg en 1928 — chiffre qui se monte à 41,600,000 francs —, comme à celui des droits qu'il aurait perçus (environ 30,295,000 francs). La même

De paritaire Commissie was eensgezind geweest om aan te nemen « dat de toleranties en voordeelen die, naar den geest der Unieovereenkomst, in het belang van den Luxemburgschen landbouw ten voordeele van de landbouwslokerijen van het Groothertogdom gehandhaafd behooren te worden, uitsluitend zouden worden voorbehouden aan de stokers die werkelijk de belangen van den landbouw dienen ». Beide Regeeringen zijn het hunnerzijds eens geweest om van dit beginsel niet af te wijken, maar er werd overeengekomen dat gezegd beginsel stipt zou worden toegepast en dat in voorkomend geval nieuwe controle- en toezichtsmaatregelen door het Groothertogelijk Beheer der Accijnsen zouden worden genomen ten einde elk misbruik te vermijden.

De aan uwe goedkeuring onderworpen Schikking voorziet nieuwe waarborgen die van aard zijn de in ons land op het spel staande belangen te vrijwaren, terwijl het uitzonderlijk regime, dat de Luxemburgsche landbouwslokerijen reeds genoten bij het sluiten van het Unieverdrag, gehandhaafd wordt.

Ziehier de draagkracht van de voornaamste bepalingen van het akkoord :

Artikel één voorziet dat de ontvangsten der in beide landen op den alcohol geïnde accijnsrechten gemeenschappelijke ontvangsten zullen uitmaken die onder beide Staten verdeeld zullen worden in de verhouding van 8/9 van het geheele bedrag ten voordeele van België tegen 1/9 ten voordeele van het Groothertogdom. Men weet dat volgens het Unieverdrag de tolontvangsten naar rato van de bevolking verdeeld worden, maar de bijzondere toestand van de slokerij-nijverheid heeft deze methode van verdeling doen ter zijde stellen als zijnde nadeelig voor de Luxemburgsche Schatkist. Het stelsel aangenomen door beide Regeeringen overeenkomstig de wenschen van de Paritaire Commissie van Deskundigen, houdt ruimschoots rekening met den toestand welke bestond op het oogenblik waarop het akkoord werd afgesloten.

Artikel 2 voorziet de modaliteiten die zullen nageleefd worden voor de afrekening.

Artikel 3 verzekert de volledige vrijheid van den handel in alcohol tusschen beide grondgebieden.

Artikel 4 stelt den duur der schikkingen op vijf jaar vast, te rekenen van 1 Januari 1929. Het werd immers gepast geoordeeld een beperkten duur te voorzien bij het verstrijken waarvan elk van beide Regeeringen hare vrijheid kon hernemen.

Anderzijds werd aan Luxemburg het recht voorbehouden om de Schikking op te zeggen ingeval hare toepassing voor gevolg zou hebben het deel dat aan dit land toekomt in de totale ontvangst der in beide landen op den alcohol geïnde rechten, tot minder dan dertig millioenen te verlagen. Er valt op te merken dat het cijfer van dertig millioenen bepaald lager is dan het cijfer der door Luxemburg in 1928 geïnde rechten, — zijnde 41,680,000 frank — en dan het cijfer der rechten die Luxemburg gedurende hetzelfde

année si les effets de la présente convention s'étaient étendus à cet exercice.

Un Protocole de clôture annexé à la Convention contient des dispositions complémentaires limitant l'application des privilèges fiscaux prévus au Grand-Duché aux seuls distillateurs pour lesquels ils ont été créés, c'est-à-dire aux distillateurs agricoles déjà établis et dont l'activité sert effectivement les intérêts de l'agriculture.

Il prévoit également l'engagement du Gouvernement grand-ducal de n'appliquer le taux de la réduction de droit de fr. 1.80 qu'aux distilleries dont la production annuelle ne dépasse pas 275,000 litres d'alcool à 100°; enfin il prend acte de l'assurance donnée par le Grand-Duché de prendre toutes les mesures utiles en vue d'assurer une surveillance efficace des distilleries.

Nous reconnaissons volontiers qu'une unification complète de la législation fiscale dans les deux pays en matière de perception des droits d'accise sur les alcools eût été la solution la plus naturelle et la plus avantageuse à donner à la question des alcools luxembourgeois. Mais se basant sur les avis émis par la commission paritaire des experts et le Conseil supérieur de l'Union belgo-luxembourgeoise, les deux Gouvernements ont reconnu qu'un tel projet, déjà mis en discussion lors de la négociation du traité d'Union en 1921, continuait à être pratiquement irréalisable.

L'arrangement que nous vous proposons d'approuver comporte des engagements dont l'exécution loyale et complète améliorera sensiblement les intérêts en présence et les garantira à l'avenir contre les dangers dont ils étaient menacés.

Le Ministre des Finances,

B^{re} M. HOUTART.

Le Ministres des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

jaar zou ontvangen hebben (ongeveer 30,295,000 frank) indien de uitwerking van deze Overeenkomst zich op bedoeld dienstjaar uitgebreid had.

Een Slotprotocol gevoegd bij de Overeenkomst bevat aanvullende beschikkingen waarbij de toepassing der in het Groothertogdom voorziene fiscale voorrechten beperkt wordt tot de stokers voor dewelke zij tot stand gebracht werden, namelijk tot de reeds gevestigde landelijke stokers wier bedrijvigheid daadwerkelijk de belangen van den landbouw dient.

Het voorziet insgelijks de verbintenis der Groothertogelijke Regeering om het bedrag der rechtenvermindering van fr. 1.80 slechts toe te passen op de stokerijen waarvan de jaarlijksche voortbrengst de 275,000 liter alcohol aan 100° niet overschrijdt; het neemt ten slotte acte van de verzekering gegeven door het Groothertogdom dat al de noodige maatregelen zullen getroffen worden ten einde een doeltreffend toezicht over de stokerijen te verzekeren.

Wij erkennen graag dat eene volledige eenmaking der fiscale wetgeving van beide landen in zake inning der accijsrechten op den alcohol de natuurlijkste en de voordeeligste oplossing der kwestie van den Luxemburgschen alcohol zou geweest zijn. Maar, steunend op de adviezen uitgebracht door de paritaire Commissie der deskundigen en den Hoogerem Raad der Belgisch-Luxemburgsche Unie, hebben beide Regeeringen erkend dat een dergelijk ontwerp, dat reeds bij de onderhandelingen over het Unieverdrag in 1921 ter bespreking kwam, practisch onuitvoerbaar bleef.

De Schikking die wij U voorstellen goed te keuren voorziet verbintenissen waarvan de eerlijke en volledige uitvoering de belangen der betrokkenen aanzienlijk zal bevorderen en ze in de toekomst zal vrijwaren tegen de gevaren waardoor ze bedreigd waren.

De Minister van Financiën,

B^{re} M. HOUTART.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Nos Ministres des Finances
et des Affaires Étrangères,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS

Nos Ministres des Finances et des Affaires Étran-
gères présenteront en Notre nom, aux Chambres
législatives le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

Est approuvée la Convention conclue à Bruxelles,
le 18 mai 1929, entre la Belgique et le Grand-Duché
de Luxembourg et établissant entre les deux pays une
communauté de recettes en ce qui concerne les droits
d'accises perçus sur les alcools.

Donné à Bruxelles, le 31 mai 1930.

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op voorstel van Onze Ministers van Financiën en
van Buitenlandsche Zaken,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Ministers van Financiën en van Buiten-
landsche Zaken zullen in Onzen naam, aan de Wet-
gevende Kamers het wetsontwerp voorleggen waar-
van de inhoud volgt :

EENIG ARTIKEL.

Wordt goedgekeurd de Overeenkomst gesloten op
18 Mei 1929 te Brussel tusschen België en het Groot-
hertogdom Luxemburg en waarbij tusschen beide
landen een gemeenschap van ontvangsten wordt
ingesteld wat betreft de op den alcohol geïnde
accijnsrechten.

Gegeven te Brussel, den 31e Mei 1930.

ALBERT.

PAR LE ROI :
Le Ministre des Finances,

VAN 'S KONINGS WEGE :
De Minister van Financiën,

B^{de} M. HOUTART.

Le Ministre des Affaires Étrangères,

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

CONVENTION

établissant entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg une communauté de recettes en ce qui concerne les droits d'accise perçus sur les alcools.

SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES

et

SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-DUCHESSE DE LUXEMBOURG,

désireux de prévenir des difficultés en ce qui concerne la circulation des alcools de l'un des territoires de l'Union Économique dans l'autre, ont résolu de conclure à cet effet une Convention spéciale et ont désigné dans ce but pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES :

M. le baron Maurice HOUTART, son Ministre des Finances,

et

SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-DUCHESSE DE LUXEMBOURG :

M. DUPONG, son Directeur Général des Finances, de la Prévoyance Sociale et du Travail,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

ARTICLE PREMIER.

A partir du 1er janvier 1929, les recettes nettes des droits d'accise effectuées en Belgique et dans le Grand-Duché de Luxembourg sur les flegmes, les alcools et les eaux-de-vie constitueront des recettes communes et celles-ci seront réparties, après l'expiration de chaque année, dans les proportions de 8/9 du total au profit de la Belgique et de 1/9 au profit du Grand-Duché.

Par recettes nettes, il faut entendre les droits effectivement perçus du chef des quantités de flegmes, d'alcools ou d'eaux-de-vie produites dans chacun des deux pays, c'est-à-dire défalcation faite des décharges réglementaires et des restitutions.

ART. 2.

Avant le 15 février de chaque année, les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement les données nécessaires pour l'établissement des recettes communes opérées sur les alcools pendant l'année écoulée et la fixation de la quote-part revenant à chaque Etat. Le règlement des comptes et le vire-

OVEREENKOMST

tot instelling eener gemeenschap van ontvangsten tusschen België en het Groothertogdom Luxemburg wat betreft de op den alcohol geïnde accijnsrechten.

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN

en

HAAR KONINKLIJKE HOOGHEID DE GROOT-HERTOGIN VAN LUXEMBURG,

wenshende moeilijkheden te voorkomen wat betreft het vervoer van alcohol van een der grondgebieden der Economische Unie naar het andere, hebben besloten te dien einde eene bijzondere Overeenkomst te sluiten en hebben met dat doel tot hunne Gevolmachtigden benoemd, te weten :

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN :

Den Heer baron Maurice HOUTART, zijn Minister van Financiën,

en

HAAR KONINKLIJKE HOOGHEID DE GROOT-HERTOGIN VAN LUXEMBURG :

Den Heer DUPONG, haar Directeur-Generaal van Financiën, van Maatschappelijke Voorzorg en van Arbeid,

welke, na aan elkaar hunne in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben medege-deeld, overeengekomen zijn over de volgende artikelen :

EERSTE ARTIKEL.

Te rekenen van 1 Januari 1929 zullen de netto-ontvangsten voortkomend in België en in het Groot hertogdom Luxemburg van de accijnsrechten op de foezel, den alcohol en den brandewijn, gemeenschappelijke ontvangsten uitmaken en deze zullen, na afloop van elk jaar, in de verhouding van 8/9 van het geheele bedrag ten voordeele van België tegen 1/9 ten voordeele van het Groothertogdom verdeeld worden.

Door netto-ontvangsten dient er te worden verstaan de rechten die effectief geïnd werden uit hoofde der hoeveelheden foezel, alcohol of brandewijn voortgebracht in ieder van beide landen, d. i. na aftrek der reglementaire ontlastingen en der terugbetalingen.

ART. 2.

Vóór 15 Februari van ieder jaar, zullen de Hooge Verdragsluitende Partijen aan elkaar wederzijds de noodige gegevens mededeelen voor het opmaken der gemeenschappelijke ontvangsten die gedurende het verlopen jaar op den alcohol verwezenlijkt werden en voor het vaststellen van het deel dat aan iederen

ment des fonds interviendront avant le 1er avril suivant.

ART. 3.

Tant que durera la présente Convention, la circulation des flegmes, alcools et eaux-de-vie entre les deux territoires de l'Union ne sera restreinte par aucune limitation de quantité.

ART. 4.

La présente Convention est conclue pour une durée de cinq ans prenant cours le 1er janvier 1929. Elle pourra être résiliée par chacune des Hautes Parties contractantes au plus tard six mois avant l'expiration de la cinquième année.

A défaut de résiliation dans le délai de six mois ci-devant fixé, la présente Convention demeurera en vigueur pendant une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite, chaque prorogation subséquente étant également de cinq ans.

Le Gouvernement Grand-Ducal se réserve le droit de dénoncer la présente Convention dans le cas où la part lui revenant en vertu des dispositions qui précèdent, n'atteindrait plus 30,000,000 francs.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que dans cette éventualité, elles négocieraient un nouvel accord.

ART. 5.

La présente Convention, après avoir été approuvée par les Chambres belges et par la Chambre luxembourgeoise sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Bruxelles aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait en double original à Bruxelles, le dix-huit mai mil neuf cent vingt-neuf.

(L. C.)

(S.) B^{re} M. HOUTART.

(L. C.)

(S.) P. DUPONG.

Staat toekomt. De afrekening en de betalingen zullen geschieden vóór 1 April daaropvolgend.

ART. 3.

Zoolang deze Overeenkomst zal duren, zal het vervoer van foezel, alcohol en brandewijn tusschen de beide grondgebieden der Unie door geenerlei beperking van hoeveelheid begrensd worden.

ART. 4.

Deze Overeenkomst wordt gesloten voor een duur van vijf jaar te rekenen van 1 Januari 1929. Zij zal door ieder der Hooge Verdragsluitende Partijen kunnen opgezegd worden ten laatste zes maand vóór het verstrijken van het vijfde jaar.

Indien de opzegging niet binnen den hierboven vastgestelden termijn geschiedt, zal deze Overeenkomst van kracht blijven gedurende een nieuw tijdperk van vijf jaar, en zoo verder; iedere volgende verlenging zal eveneens van vijf jaar zijn.

De Groothertogelijke Regeering behoudt zich het recht voor, deze Overeenkomst op te zeggen ingeval het deel dat haar krachtens de voorafgaande beschikkingen toekomt, het bedrag van 30,000,000 frank niet meer zou bereiken.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen dat zij, in dit geval, over het sluiten van een nieuw akkoord zouden onderhandelen.

ART. 5.

Na goedgekeurd te zijn geweest door de Belgische Kamers en door de Luxemburgsche Kamer, zal deze Overeenkomst worden bekrachtigd en de bekrachtigingen er van zullen zoo spoedig mogelijk te Brussel uitgewisseld worden.

Ter oorkonde waarvan, de respectieve Gevolmachten deze Overeenkomst onderteekend en ze met hun stempels bekleed hebben.

Gedaan in dubbel origineel te Brussel, den achttienden Mei negentienhonderd negen en twintig.

(D. S.)

(Get.) B^{re} M. HOUTART.

(D. S.)

(Get.) P. DUPONG.

PROTOCOLE DE CLOTURE.

Au moment de signer la Convention conclue ce jour et qui établit entre la Belgique et le Grand-Duché de Luxembourg une communauté de recettes en ce qui concerne les droits d'accise perçus sur les alcools, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui formeront partie intégrante de la Convention même :

I.

Le Gouvernement grand-ducal prendra toutes les mesures complémentaires de contrôle qui pourraient encore s'imposer pour que la surveillance exercée sur les distilleries en général ait l'efficacité utile.

II.

Il est entendu que le régime spécial prévu par la législation luxembourgeoise en faveur des distilleries agricoles doit s'appliquer aux seules exploitations qui servent effectivement les intérêts de l'agriculture.

En ce qui concerne les nouvelles distilleries agricoles qui seraient établies dans le Grand-Duché, les dispositions qui en Belgique règlent actuellement le régime des distilleries agricoles seront intégralement observées.

Le taux de la réduction de droit qui dans le Grand-Duché est présentement de fr. 1.80 par litre à 100° ne sera appliqué dorénavant qu'aux distilleries dont la production annuelle ne dépasse pas 275,000 litres d'alcool à 100°.

Pour la quantité excédant éventuellement la limite de 275,000 litres le taux de la réduction ne dépassera pas le taux fixé par la législation belge.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont dressé le présent Protocole et l'ont revêtu de leur signature.

Fait à Bruxelles en double original, le dix-huit mai mil neuf cent vingt-neuf.

(L. C.)

(S.) B^{re} M. HOUTART.

(L. C.)

(S.) P. DUPONG.

SLOTPROTOCOL.

Bij het ondertekenen der op datum van heden gesloten Overeenkomst waarbij tusschen België en het Groothertogdom Luxemburg eene gemeenschap van ontvangsten wordt ingesteld wat betreft de op den alcohol geïnde accijnsrechten, zijn de ondergeteekende Gevolmachtigden overeengekomen over de volgende beschikkingen die met de Overeenkomst zelf een geheel zullen uitmaken :

I.

De Groothertogelijke Begeering zal al de aanvullende controle-maatregelen nemen die nog zouden noodig blijken opdat het toezicht uitgeoefend op de stokerijen in het algemeen, de gewenschte doelmatigheid zou hebben.

II.

Het is verstaan dat het bijzonder regime voorzien door de Luxemburgsche wetgeving ten voordeele der landbouwstokerijen enkel zal toegepast worden op exploitaties die daadwerkelijk de belangen van den landbouw dienen.

Wat de nieuwe landbouwstokerijen betreft die in het Groothertogdom zouden opgericht worden, zullen de beschikkingen die thans in België het regime der landbouwstokerijen regelen integraal nageleefd worden.

Het bedrag van rechtenvermindering dat thans in het Groothertogdom fr. 1.80 per liter aan 100° bedraagt, zal in het vervolg slechts toegepast worden op stokerijen waarvan de jaarlijksche voortbrengst de 275,000 liter alcohol aan 100° niet overschrijdt.

Voor de hoeveelheid die eventueel de grens van 275,000 liter te buiten gaat, zal het bedrag der vermindering niet hooger zijn dan het door de Belgische wet vastgestelde bedrag.

Ter oorkonde waarvan de Gevolmachtigden dit Protocol opgemaakt en het met hunne handteekening bekleed hebben.

Gedaan te Brussel in dubbel origineel, den achttienden Mei negentienhonderd negen en twintig.

(D. S.)

(Get.) B^{re} M. HOUTART.

(D. S.)

(Get.) P. DUPONG.